

RAPSODIA

REVISTĂ SIBIANĂ DE IDENTITATE CULTURALĂ
PATRONATĂ DE CERCUL MILITAR

NR.132 / AUGUST
SIBIU 2015 / ANUL XII

CENACLUL "GEORGE TOPÎRCEANU" SIBIU

2002

2015

Nicolae S. Petrușca
membru editor Rapodia

Ioan G. Ștopița
Redactor srl-Rapodia

Nelu Lazăr
profesor-convalesc

Vasile Rusa
censurier literar

Ovidiu Răpăde
membru redacție

Sandru Claudiu
redactor Rapodia

Aurel Domide
redactor Rapodia

Mihai Juncu
redactor Rapodia

Elena Olari
redactor Rapodia

Lilița Vișirescu
redactor Rapodia

Ioan Topîrceanu

Ștefan Vișan

Victor Năghiră
membru Rapodia

Georgeta Băntean
redactor Rapodia

Katy Șerban

Nicolae Munteanu

Valeriu Paștic

Lavinia Nick

Vasile Spiridon

Vasile Coca

Adriana Cioabac

Speranța Calimi

Simion Nan

Ioan Ghîp

C-tin Burchill

Titi Dor

Liviu Ceava

Ioan Marcu

Silvia Crăciunag

Adela Tâp

Emilia Cristea

Daniel Bogdan

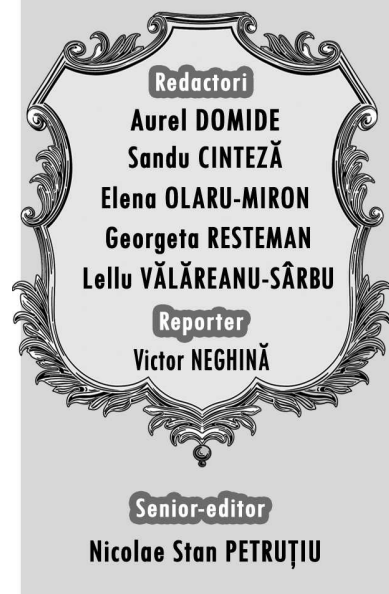
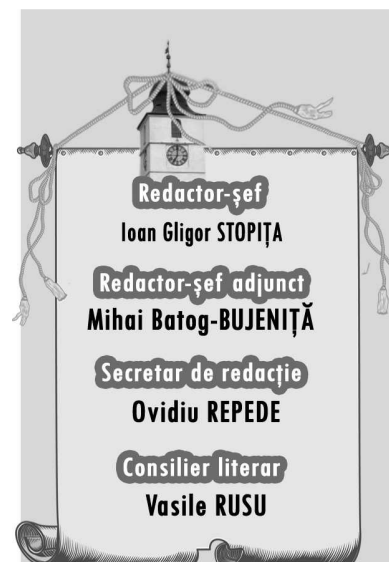
CUPRINS

Ioan Gligor Stopița	2	<i>Lumina se chircește tot mai mult la ferești</i>
Valeria P.Gușeală	3	<i>La mormântul părintelui Arsenie Boca</i>
Silviu Crăciunaș	6	<i>În balconul din Cinădie-Pe dealurile Cislăcioarei</i>
Elena Olaru-Miron	8	<i>Visări Târzii</i>
Nicolae Tudor	10	<i>Întâlniri providențiale</i>
Speranța Calimi	16	<i>Corpul transparent</i>
M.Batog-Bujeniță	20	<i>Lozul cel mare</i>
Dorel Schor	23	<i>Apă de ploaie</i>
Simion Nan	24	<i>Sfârtecarea lui Dumitru</i>
Alexandru Leonov	26	<i>Reflecții: Puii veșniciei au mustăți</i>
Monica Tatoi	28	<i>Recenzie: Pădurea de sticlă de M.Porumb</i>
Ionuț Caragea	31	<i>Comentarii: Discipolii zeilor de altădată</i>
Alexandru Bucur	34	<i>Oameni importanți ai Veștemului XXXIII</i>
		Valeria P. Gușeală (36); Vasile Rusu (37); I.G.Stopița (38); Georgeta Resteman (40); Carmen Marcean (42); Costel Simedrea (43); Lellu Vălăreanu (44); Silviu Crăciunaș (47); Aurel Domide, Titi Dor (48); Katy Șerban (49); Adriana Chebac, Vasile Cucu (50); Maria Moraru (51); Eugen Deutsch (52); Nicolae Munteanu (53); Valeriu Cercel (55); Dumitru Cristănuș (56); Ioan Marcu (56); I. Lucia Mihalca (57)
<i>Poezie</i>		
Anca Sirghie	58	<i>Masterclass de canto la Sibiu</i>
Victor Neghină	58	<i>Ceata junilor; Cei mai buni absolvenți ai promoției 2015</i>

Coperte: Ovidiu Repede

Coperta I – Sibiu – Biserica Ursulinelor
Coperta II – Membrii Cenaclului „George Topîrceanu”
Coperta III – Ediția a XI-a a cursului de canto la Sibiu
Coperta IV – Manifestări folclorice în centrul Sibiului

„RAPSODIA”

E-mail

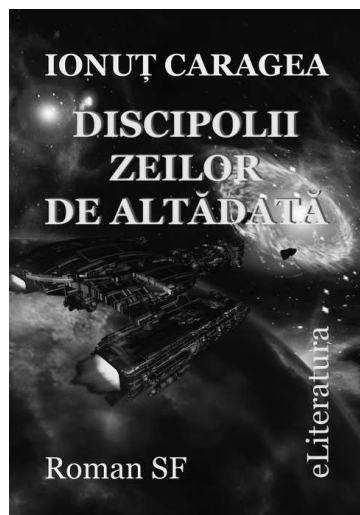
revista.rapsodia@yahoo.com

Revista își propune să încurajeze creațiile literare în limba română. Răspunderea pentru articolele publicate revine autorilor. Materialele nepublicate nu se restituie.

EDITURA SALGO

ISSN 1841-9453

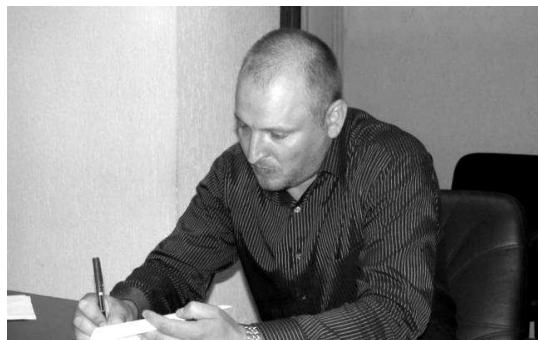
Apariție editorială: „Discipolii zeilor de altădată”, roman SF de Ionuț Caragea, eLiteratura, București, 2015

Editura de Literatura din București a publicat în august 2015 romanul de ficțiune "Discipolii zeilor de altădată", semnat de Ionuț Caragea. Romanul de 198 pagini este o ediție revizuită a seriei „Uezen” (Uezen și alte povestiri, Conștiința lui Uezen și Echilibrul lumilor, ed. Fides, 2010-2011), având în plus și o continuare de două capitole. Prefața este semnată de criticul literar Maria-Ana Tupan, iar ilustrația copertei a fost realizată de graficianul Miklós János Dénes.

Scurtă prezentare a autorului:

Ionuț Caragea s-a născut pe 12 aprilie 1975 la Constanța. Este poet, prozator, critic,

editor, autor de aforisme și promotor cultural. Este membru al Uniunii Scriitorilor din România, membru al Academiei Româno-Americane de Arte și Științe, membru al Elis – Rețeaua românilor remarcabili din lume etc. În perioada 2003-2011 a trăit în Montréal, Canada, devenind cetățean canadian în anul 2008. A fondat pe 16 iulie 2008, împreună cu poetul Adrian Erbiceanu, Asociația Scriitorilor de Limbă Română din Québec și Editura ASLRQ. În februarie 2012 s-a întors în România și s-a stabilit la Oradea. A publicat peste 30 de cărți, fiind considerat de critica literară unul dintre liderii generației poetice douămiiste și unul dintre cei mai atipici scriitori de care dispune în prezent România.

Scurtă prezentare

Democles, stăpânul Celestiei, a creat primele ființe umanoide pe planeta Eden, oferindu-le darul nemuririi. Edenienii urmau ascensiunea pe calea luminii și răspândeau viața în univers. Dar, odată cu transformarea soarelui Uta'H în stea roșie, edenienii încep să se îmbolnăvească și să moară. Pentru a preveni totala dispariție, construiesc Arka și trec prin Megara, cea mai apropiată gaură de vierme. Însă foarte puțini ajung la noua destinație.

Anuk, unul dintre supraviețuitori, se supune ordinelor lui Z'Davaar, stăpânul întunericului, și începe distrugerea celorlalți edenieni, încercând s-o readucă la viață pe Asiria, iubita sa care murise pe timpul călătoriei. Numai pământeanul Lerman Kruger, exilat pe Nede, o planetă deșertică, are puterea să se împotrivescă armatei lui Anuk, având sprijinul edenienilor Mud și Uezen...

Pe timpul unei bătălii spațiale din apropierea planetei Nede, apare fisura dintre universul material și lumea de apoi, provocată de arma fără precedent a pământenilor: bomba cu suflete. Astfel, universul este invadat de creaturile întunericului - umbrele și demonii din Obscuris și Purgatoriu - acestea fiind urmărite de îngerii conduși de Ethiel, mâna dreaptă a lui Democles...

„Discipolii zeilor de altădată” este un roman science-fiction despre trecutul, prezentul și viitorul unui univers recreat în întregime de un autor cu imaginație debordantă, în care realul, virtualul și mitologia se împletesc armonios, pe fondul unei fascinante analize psiho-filozofice. Este una din puținele cărți serioase ale genului din România, carte care a confirmat și peste ocean, fiind tradusă și publicată la o editură americană de prestigiu.

Fragment din prefața romanului

«Romanul aparține Noului Val de SF, în accepțiunea lansată de Judith Merril în anii '60, de „ficțiune speculativă”: povestiri menite să exploreze și să descopere, prin proiecție, extrapolare, analogie, experiment ipotetic pe hârtie, ceva despre natura omului, universului, realității. Autorul lui *Uezen* compensează caracterul futurist al peisajului, recuzitei, tehnologiei genetice și al zborurilor intergalactice prin familiaritatea analogiilor (de obicei, răsturnate, negative) cu o tradiție esoterică de diverse proveniențe: biblică, hermetică, gnostică... (...) Am putea compara dilema din miezul acestei intrigi cu reevaluarea condiției umane în lumina teoriilor eredității de la sfârșitul secolului al nouăsprezecelea. Zola sau Thomas Hardy, care doreau să scrie „roman științific”, se confruntau cu dificultatea de a crea personaje înzestrate cu liberul arbitru ce definește condiția umană și, în același timp, determinate în mod absolut de factori genetici. Așa cum Tess refuză să știe ceva despre strămoși, pentru a nu descoperi că repetă viața altcuiva, citim și în *Uezen* o declarație de independență a unei... clone față de originalul său, clamându-și dreptul la destin diferit, propriu. (...) Folosind scenariul biblic drept cadru de referință al unei bune părți din umanitate, Ionuț Caragea a refuzat să dea Științei, mai ales celei aliate cu Puterea, tributul pretins, precum scriitorii naturaliști ai secolului trecut... » (Prof. Univ. Dr. Maria-Ana TUPAN)

Extrase din referințele critice

«Prozele lui Ionuț Caragea, hotărât lucru, au un aer special, despodobesc sau (re)animă, demitizează sau experimentează propensiuni, structurează un imaginar ori se uimesc hamletian în interiorul angoasei... Una din puținele cărți serioase ale genului, carte evaluând etapa altui triumf dintr-un traseu original în literatura noastră contemporană, cu un proprietar titular inconfundabil: Ionuț Caragea.» (Prof. Dr. Ionel BOTA)

«Măiestria lui Ionuț Caragea constă tocmai în mascarea transfigurării, cu valențe și efecte cosmice. În primul rând, asistăm (și nu aceasta este partea cea mai izbutită, din punct de vedere estetic, a romanului! – ...deși, în ce privește stilul, avem de-a face cu o unitate perfect armonioasă!) la un veritabil curs, în care autorul își expune propria viziune, asupra metafizicii universului de el însuși imaginat.» (Prof. Dr. Adrian BOTEZ)

«În UEZEN și alte povestiri Ionuț Caragea construiește o lume în care ai impresia că, de fapt, sunt aceleași personaje, creionate aidoma unor cristale, cu mai multe fațete, pe care le pune în varii ipostaze, dându-le diverse nume, funcție de povestirea în care sunt „parte”. Astfel, totodată, autorul își conturează și un mod de a construi propriul drum către Adevăr, către ce înseamnă a trăi, printr-o aparent continuă stare de interogație, de căutare/ descoperire/ inventare a răspunsurilor. Totul „învăluit” în haina limbajului caracteristic genului SF.» (Marius CHELARU)

«Și ca scriitură, într-adevăr, Ionuț Caragea a ținut să se diferențieze atât de vechii textualiști, cât și de „naturalismul” fiziologic al colegilor de generație. Stilul său este remarcabil prin economia mijloacelor de expresie, reușind să fie expresiv prin sprinteneala cuvântului, prin dramatism dialogic, punând, în același timp, la lucru un idiom science-fiction care nu abuzează de ermetism scientist. (...) Partea originală a imaginarului lui Ionuț Caragea este viziunea unui univers postapocaliptic, transmundan, transportat integral în virtualitate, ca supremă inconsistență ontologică. O utopie negativă care nu pierde totuși un ultim contact cu matricea...» (Prof. Dr. Theodor CODREANU)

«Scriitura lui Ionuț Caragea este una cât se poate de îngrijită, transformând lectura într-o experiență plăcută, curgătoare. Lumea imaginată se articulează corect, căpătând o densitate aproape

reală. Povestea în sine abordează fresca unei omeniri galactice, depusă concret în personaje tușate atent. Concluzia ce se impune după lectura celor două capitole (III și IV) este că producțiunea se postează, indiscutabil, în zona de vârf a piramidei de calitate. (...) Prin comparație, autorul merită ceva mai multă atenție în fandom decât i s-a acordat până acum, căci ieșirile sale editoriale la rampă nu l-au propulsat către listele de votare ale premiilor noastre, mai vechi sau mai noi. A fost premiat doar de Helion, și nu cred să fi fost din greșeală.» (Mircea COMAN)

«Ionuț Caragea se simte excelent între simbolurile extrase fie din mitologia religioasă, fie din cea culturală, chiar dacă prima lui pornire este aceea de a le trăda, de a le deforma, expunându-se la rândul său „crucificării” de către spiritele ce veghează strict dogma. (...) Soluția de rafinament încercată de autor presupune o simbioză a motivelor SF „de consum” cu speculația metafizică în descendență biblică. Aici erudiția în materie e concurată doar de strategia lui Ionuț Caragea – în care îl servește și simțul poetic, și detașarea ironică – de a estompa tiparele miturilor de referință, încurcând personajele biblice cu cele tolkieniene, bunăoară, sau optând pentru o cosmologie cu denumiri ce amintesc de Frank Herbert...» (Prof. Dr. Mircea OPRIȚĂ, în revista Helion, 2014)

«Dacă ar fi să-i privim din același unghi al creației artistice pe poetul Ionuț Caragea pus față în față cu același tânăr autor care semnează cu Snowdon King acest roman, am putea conchide ușor că poetul există și în această ficțiune, autorul nepărăsindu-și aproape deloc știutu-i registru liric. Lumea ficțională a autorului se articulează într-o dimensiune aproape reală, cu personaje atent alese și creionate, predispușe permanent la aventuri galactice, la căutări de comori, la împliniri de destine. (...) Ionuț Caragea nu descrie un Univers sofisticat. Simplitatea acestuia ne îmbie să credem frumos despre o lume la fel de frumoasă ca aceea despre care spunem că o cunoaștem fiindcă viețuim în ea. Indubitabil, romanul ne suscită interesul de la bun început, de la un capăt la altul și ne poartă, afectiv și mental, printr-un epic întrucâtva comod, prin multe din cotloanele reflexivului.» (Petre RĂU)

- Eu sunt monarhia absolută a gândurilor mele.
- Amintirile miros a iarbă cosită.
- Suntem piese de puzzle pe care destinul nu le numără vreodată.
- Suntem zeii de sticlă și zeii de gheață și zeii de viță de vie.
- Suntem microbii existenței la scară miniaturală.
- Suntem născuți din aceeași țărână, praf aruncat în ochii existenței.
- Suntem suflete pierdute ca florile-n oceane de furtuni.
- Suntem dispersia luminii în picăturile de sânge, radiații ale aceluiași spectru divin.
- Suntem studiul continuu al disecției pe propriul creier, sub protecția unei iubiri iluzorii.
- Suntem marionetele războiului in vitro, sclavii propriului nostru coșmar
- Suntem laitmotivul sarcastic al zilei de azi și de mâine.
- Suntem zeii plăcerii și zeii durerii și zeii facerii lumi, zeii ce au știrbit divina comedie.
- Suntem cruci vii între cer și pământ.
- Suntem mai mult ca perfectul, un prezent discontinuu.
- Suntem născuți să fim mormânt lângă mormânt, să ne șoptim cuvinte de iubire.
- Suntem născuți să respirăm sufletele celorlați.
- Suntem buni doar ca răspunsuri la întrebări fără sens.
- Suntem imobilizați în cărucioare cu patru anotimpuri.
- Suntem șase miliarde de clone născute din același cuvânt, purtând același război de menținere a propriei identități

Ionuț Caragea